

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 56/21
Luxemburg, 15 aprilie 2021

Hotărârea în cauza C-515/19,
Eutelsat SA/Autorité de régulation des communications électroniques et des
postes și Inmarsat Ventures SE

Serviciu de conectare la internet la bordul avioanelor: un sistem mobil de comunicații prin satelit care se bazează cu titlu principal, în ceea ce privește capacitatea datelor transmise, pe componente terestre complementare instalate astfel încât să acopere întreg teritoriul Uniunii nu este în mod necesar incompatibil cu cadrul de reglementare european

Exploatarea sporită a componentelor terestre este posibilă cu condiția ca concurența să nu fie denaturată, iar componenta de satelit a sistemului să prezinte o utilitate reală și concretă

Pentru a facilita dezvoltarea unei piețe interne competitive pentru serviciile mobile de comunicații prin satelit în Uniunea Europeană și pentru a asigura acoperirea treptată în toate statele membre, Parlamentul European și Consiliul au adoptat Decizia nr. 626/2008 (denumită în continuare „Decizia MSS”)¹. În urma unei proceduri de selecție a operatorilor de sisteme paneuropene care furnizează servicii mobile de comunicații prin satelit², Comisia Europeană a selectat printre altele întreprinderea Inmarsat Ventures SE. Această întreprindere a dezvoltat un sistem denumit „European Aviation Network”, destinat să furnizeze servicii de conectivitate aeronautică. Prin decizia din 21 octombrie 2014, Autorité de régulation des communications électroniques et des postes (Autoritatea de Reglementare în Domeniul Comunicațiilor Electronice și Serviciilor Poștale, Franța) a autorizat-o să utilizeze pe teritoriul Franței metropolitane frecvențe determinate și, prin decizia din 22 februarie 2018, i-a atribuit autorizația de exploatare a componentelor terestre complementare (denumite în continuare „CTC”)³ pentru sisteme mobile de comunicații prin satelit. Pentru acest motiv, Eutelsat, concurentă a Inmarsat, a sesizat Conseil d’État (Consiliul de Stat, Franța) cu o acțiune având ca obiect anularea acestei din urmă decizii, printre altele pentru motivul unei încălcări a dreptului Uniunii.

Sesizată cu titlu preliminar de înalta instanță administrativă franceză, în hotărârea sa, Curtea oferă o interpretare a „sistemelor mobile de comunicații prin satelit”, precum și a noțiunilor de „CTC” și de „stație terestră mobilă”⁴ în raport cu Decizia MSS. În plus, Curtea face precizări cu privire la competențele autorităților competente ale statelor membre de a refuza sau de a acorda unui operator autorizațiile necesare furnizării componentelor pentru sistemele mobile de comunicații prin satelit.

Aprecieri Curții

Curtea subliniază, mai întâi, că un „sistem mobil de comunicații prin satelit” **nu** trebuie să se bazeze **în mod necesar** cu titlu principal, în ceea ce privește capacitatea datelor transmise, pe componenta de satelit a acestui sistem. Astfel, dispozițiile relevante ale Deciziei MSS nu definesc, referitor la capacitatea datelor transmise, raportul dintre componenta de satelit a unui sistem mobil de comunicații prin satelit, pe de o parte, și componenta terestră a acestui sistem, pe de altă parte.

¹ Articolul 2 alineatul (2) literele (a) și (b), și articolul 8 alineatele (1) și (3) din Decizia Parlamentului European și a Consiliului din 30 iunie 2008 privind selectarea și autorizarea sistemelor care furnizează servicii mobile de comunicații prin satelit (JO 2008, L 172, p. 15, denumită în continuare „Decizia MSS”).

² Articolul 2 alineatul (2) literele (a) și (b) din Decizia MSS în coroborare cu articolul 8 alineatele (1) și (3) din această decizie.

³ Articolul 2 alineatul (2) litera (b) din Decizia MSS în coroborare cu articolul 8 alineatele (1) și (3) din această decizie.

⁴ Articolul 2 alineatul (2) litera (a) din Decizia MSS.

În plus, utilizarea termenului „complementară” în expresia „elemente terestre complementare” nu permite să se tragă nicio concluzie, acest termen neconținând nicio mențiune cu privire la importanța relativă a acestor două componente.

În continuare, Curtea precizează că o stație terestră poate fi calificată drept „CTC pentru sisteme mobile de comunicații prin satelit” în cazul în care sunt îndeplinite două cerințe principale. În ceea ce privește localizarea, aceasta trebuie să fie utilizată într-un anumit punct și să acopere o zonă geografică situată în interiorul amprentei satelitului sau a sateliților sistemului mobil de comunicații prin satelit vizat. În plus, din punct de vedere funcțional, stația terestră trebuie să fie utilizată pentru a crește disponibilitatea serviciului mobil prin satelit în zonele în care comunicațiile cu componenta de satelit a acestui sistem nu pot fi asigurate la calitatea necesară. Dacă sunt îndeplinite aceste cerințe și celelalte condiții comune⁵, nicio limitare în ceea ce privește numărul de CTC care pot fi exploatare sau întinderea acoperirii lor geografice nu poate fi dedusă din prevederile Deciziei MSS⁶. În această privință, noțiunea de „calitate necesară” trebuie să fie înțeleasă ca **fiind nivelul de calitate necesară pentru furnizarea serviciului propus** de operatorul acestui sistem și trebuie interpretată în lumina obiectivului de promovare a inovării, a progresului tehnologic, precum și a intereselor consumatorilor.

În aceste condiții, exploatarea CTC **nu trebuie să conducă la denaturarea concurenței** pe piața în cauză, iar componenta de satelit a sistemului mobil de comunicații prin satelit trebuie să prezinte o **utilitate reală și concretă**, în sensul că o astfel de componentă trebuie să **fie necesară pentru funcționarea acestui sistem**, sub rezerva unei funcționări independente a CTC în caz de defecțiune a componentei de satelit, care nu depășește 18 luni. Revine **autorităților naționale competente** sarcina de a controla respectarea acestor condiții.

În sfârșit, potrivit Curții, pentru a intra sub incidența noțiunii de „stație terestră mobilă”, **nu este necesar** ca o astfel de stație să poată comunica, fără echipamente distincte, atât cu o CTC, cât și cu un satelit. În această privință, după ce a amintit un anumit număr de cerințe care trebuie respectate, Curtea apreciază că un **ansamblu compus din două terminale de recepție distincte legate de un dispozitiv de gestiune a comunicațiilor**, primul situat pe fuzelajul unui avion și care comunică cu o stație spațială, iar al doilea situat sub acest fuzelaj și care comunică cu CTC, îndeplinește aceste cerințe. Curtea precizează că este lipsită de relevanță, în acest context, împrejurarea că elementele individuale nu formează un ansamblu indisociabil din punct de vedere fizic.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536

⁵ Articolul 8 alineatul (3) din Decizia MSS.

⁶ În special, articolul 2 alineatul (2) litera (b) din Decizia MSS.